

SAMME, m. SAMMA, m. f. o. n. pron. dem.

1) Som icke är någon annan, något annat, än den, det ifrågavarande. *Det är s-e man. Vid s-a tillfälle. S-a dag, då han kom. Af s-a slag ell. s-a slags. På s-a gång, på s-a tid, vid samma tillfälle, samtidigt.* — 2) Lika. *S-a skäl, omständigheter. Han har haft s-a öde som fadern. På s-a sätt, lika, t. ex.: Det går på s-a sätt med honom som med den andre. — En och s-e ell. s-a, Ett och s-a, se Samme, 1. En och s-e man. En och s-a visa. — Den s-e ell. s-a, det s-a, pron. dem. Har enahanda betydelse med Samme, bem. 1. Jag gör det s-a som han. Det är det s-a, likgiltigt. Alltid det s-a och s-a, alltid ett och s-a, alltid utan omvexling, enahanda, likadant. — I det s-a, adverbialt uttryck, som betyder: i samma ögonblick, just då, t. ex.: Han kom i det s-a. I det s-a han skulle gå. I och med det s-a, på samma gång, just derigenom, t. ex.: I och med det s-a han skymfar henne, förnedrar han sig sjelf.*

SAMMELPLATS, m. 3. Se Samlingsplats.

SAMMELURIUM, - - sùrium, n. 3. pl. — rier. (af holl. *Sammelsur*, egentl.: sur samling; hvarjehanda hopplockade lemningar af mat) *Se Röra.*

SAMMET, sammett, n. sing. (medelt. lat. *Sammitum*) Tjockt, fint sidentyg, med kort, tät lugg. *Se Bomulls-, Silkes- och Ylle-sammet. Len som s., ytterst len. — Ss. S-sfabrik, -sfabrikant, -skappa, -skläder, -slen, -slik, -smössa, -srock, -svåfware, -sväst.*

SAMMETSBAND, n. 3. Ett slags band, väfda som sammet.

SAMMETSBLOMMA, f. 1. Se Sammetsros.

SAMMETSBRORSTE, m. 2. pl. — borstar. Ett slags borste, med mjuka borst och sammetslen för känseln.

SAMMETSHVETE, n. sing. Ett slags hvete med på öfra sidan håriga agnar.

SAMMETSHÄRIG, a. 2. (bot.) Som har sammetslena hår.

SAMMETSROS, f. 1. Blomväxt med strålblommor, som till utseendet likna sammet. Tagetes. Brun S., med rödbruna blommor; Gul S., med brungula.

SAMMETSSVART, a. 1. (bot.) Liknande svart sammet.

SAMNAD, a. 2. (egentl. part. pass. af numera obrukliga verbet *Samna*, samla) Med s. hand, makt, tillsammans, i förening. Under s. hand, i gemensamt bruk.

SAMQVEDA, a. pl. oböjl. (lagt.) Födde af samma moder.

SAMQVINNA, f. 1. Se Frilla.

SAMQVÄM, n. 3. (af *Sam* och *Moes. G. Qui-man*, komma; således egentligen: sammankomst) Samling af personer för nöje skull och inbördes umgänge.

SAMREGERING, f. 2. Gemensam regering.

SAMRÅD, n. 3. Gemensamt råd, gemensam öfverläggning. Gå i s., samråda, komma öfver-ens, t. ex.: *De gingo i s. med hvarandra att förgöra honom; hon gick i s. med honom att. . . Vara i s., hafva efter gemensamt rådslående kommit öfverens om något, t. ex.: De äro i s. med hvarandra att bedraga er.*

SAMRÅDA, v. n. 2. ell. SAMRÅDAS, v. dep. 2. Se Råd göra.

SAMS, adj. oböjl. o. adv. (pop. o. fam.; af *Sämja*) Se Ense. Vara s. med någon. Nu

äro de s. Lefva s. med någon. Vara, komma s. om köpet, vara, blifva ense &c.

SAMSKYLD, sammskyld, a. 2. (lagt.) S-e bröder, födde af samma far och mor.

SAMSLÄGTAD, a. 2. Af samma släkt.

SAMSPRÅK, n. 3. Se Samtal.

SAMSYSKON, n. 3. Syskon af samma far och mor.

SAMSYSTEMER, f. 2. pl. — systtrar. Syster, född af samma far och mor som en annan.

SAMSÄTTA SIG, v. r. Se Sammansätta sig.

SAMT, konj. 1) Tillsammans. Bibehållet endast i uttrycken: S. och synnerligen, alla tillsammans och hvar och en för sig, alla samtliga. Jemt och s., alltjemt. — 2) Äfvensom, jemte, med. Fadren och modren s. barnen. S. med, sades förr i samma mening, men är numera föråldrad. — 3) Brukas stundom äfven att förbinda tvänne satser i samma betydelse som: Och. Han steg upp och gick fram, samt bockade sig för presidenten.

SAMTAGEN, a. 2. neutr. — et. Sammantagen, sammanslagen, tänkt eller räknad tillsammans.

SAMTAL, n. 3. 1) Vexling af tal och svar emellan tvénne eller flera personer, i umgängs- eller affärslivet. Börja, inleda, fortsätta, sluta ett s. Hålla s. med någon om en sak. Komma, vara i s. med någon. — Syn. Samspråk, Colloquium, Dialog, Diskurs. — 2) Brukas äfv. som titel på åtskilliga skrifter, författade i form af samtal. »S. i de dödes rike.»

SAMTALA, v. n. 1. o. 2. Hålla samtal, vara i samtal. S. med någon om nytt och gammalt, om en vigtig angelägenhet. — Syn. Samspråka, Tala, Orda, Språka, Prata, Glamma, Diskurrera.

SAMTALSFORM, m. 3. Form af samtal. Författad i s.

SAMTALSÄMNE, n. 4. Ämne för samtal. Han har gjort sig till ett s. för hela staden. — Syn. Talämne.

SAMTELIG, m. fl., se Samtlig, &c.

SAMTID, m. 3. De, som lefva eller lefvat på samma tid med någon. Misskänd af sin s. S. och efterverld skola beundra honom. — Syn. Samtida.

SAMTIDA, a. oböjl. Se Samtidig. En s. häfdatecknare. — Brukas äfv. substantivt, t. ex.: En af hans s. Hans s. prisade honom. — Syn. (för plur.) Samtid.

SAMTIDIG, a. 2. 1) Som sker på samma tid. En s. rörelse. — 2) Som lefver eller lefvat på samma tid med någon. S-a skriftställare berömma honom mycket.

SAMTIDING, m. 2. (föga brukl.) Samtida person.

SAMTING, n. 3. Strengnäs S., en marknad i Strengnäs, som hålles i Februari månad och har sitt namn deraf, att fordom vid denna tid i Strengnäs hölls ting med hela Södermanland.

SAMTJOCK, a. 2. Af så tjock konsistens, att den närmar sig till fasthet.

SAMTLIG, a. 2. Inbegripande alla, hel och hällen; (för plur.) alla. S-a borgerskapet. Hans s-a kreditorer. — Brukas i plural äfv. substantivt, t. ex.: Alla s-e.

SAMTLIGEN, adv. Alla tillsammans, alla utan undantag. De äro s. bjudne.

SAMTYCKA, v. n. 2. Se Bisfalla, bem. 1. S. till något. Han har s-kt till förslaget. S., att något sker. Jag s-ker ej. (Ordspr.) Den som tiger, han s-ker, anses hafva samtyckt. —